

[Arbejdsministeren]

at kommunerne får adgang til at anvise arbejde på det ordinære arbejdsmarked til personer, der tilhører disse særlige grupper. Det vil typisk være unge kontanthjælpsmodtagere og unge, der er potentielle modtagere af kontanthjælp. Endvidere voksne personer, der får støtte efter bistandsloven, voksne, der får dagpenge efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel eller pension efter lov om socialpension, og revalider.

Jeg vil gerne i tilknytning til det foreliggende lovforslag nævne, at den pr. 1. juli 1990 gennemførte liberalisering af arbejdsformidlingen ikke i sig selv er tilstrækkelig til, at kommunerne kan foretage arbejdsanvisning på det ordinære arbejdsmarked. Dette følger af de begrænsninger, som kommunalfuldmagten i dag sætter for kommunal formidlingsvirksomhed, og som nødvendiggør, at der tilvejebringes positiv lovhjemmel til kommunal arbejdsanvisning.

I forbindelse med indførelsen af kommunal arbejdsformidling er det vigtigt at klarlægge, hvilke opgaver der fremtidig varetages i henholdsvis kommunalt og statsligt AF-regi. Bl.a. som følge af regionale/lokale forskelle må reguleringen mellem de forskellige offentlige instanser via lovgivning anses for uhensigtsmæssig. Det foreslås derfor, at arbejdsministeren administrativt fastsætter nærmere regler for den kommunale formidlingsvirksomhed, og at fastsættelsen heraf sker efter forhandling med socialministeren og de kommunale organisationer samt arbejdsmarkedets parter.

Det forudsættes, at der regionalt/lokalt indgås samarbejdsaftaler på grundlag af principper, der fastlægges i en rammeaftale mellem de kommunale organisationer og de centrale arbejdsmarkedsmyndigheder. På det regionale/lokale plan bliver aftaleparterne vedkommende (amts)kommune og AF/arbejdsmarkedsnævn, eventuelt således, at aftalerne indgås med kommuneforeningerne i amterne.

Forslaget vil ikke få økonomiske eller administrative følger af betydning.

Endelig vil jeg gerne nævne, at der ved udformningen af forslaget er lagt vægt på kommunernes ønske om at kunne formidle arbejde til ledige, jf. Kommunernes Landsforenings debatoplæg fra februar 1990 om en mere aktiv kommunal arbejdsmarkedssindsats.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser. (Formidling af praktikpladser).

(Lovforslag nr. L 238).

Hensigten med lovforslaget er at placere ansvaret for formidling, herunder vejledning og opsøgende virksomhedskontakt og registrering m.v., på erhvervsskolerne. Her er kendskabet til erhvervsuddannelserne størst.

Samtidig vil lovforslaget betyde en serviceforbedring, idet de unge og virksomhederne alligevel skal henvende sig her med hensyn til den skolemæssige del af erhvervsuddannelserne.

Efter lovforslaget overføres opgaverne til erhvervsskolerne fra den 1. januar 1991. Men allerede fra den 1. juli 1990 er det tanken ved ændring af administrativt fastsatte regler at overføre formidlingen af praktikpladser, herunder opsøgende virksomhedskontakt med henblik på fremskaffelse af praktikpladser samt vejledning af de pladssøgende.

Registrering af uddannelsesaftaler i overensstemmelse med erhvervsuddannelseslovens § 54 får imidlertid først virkning fra 1. januar 1991.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Lissa Mathiasen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indgreb mod konkursrytteri.

(Beslutningsforslag nr. B 78).

Idet jeg henviser til beslutningsforslagets tekst og bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til statsministeren [om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation].